

תפלת יום כיפור קטן

תפלה לעני כי יעטוף ולפני יהוה שפוף שיחו :
יהוה שמעה תפילתי ושוועתי אליך תבוא :
אל תסתור פניך ממני ביום צר לי הטח אלי אֶזְנֶךָ ביום אֶקְרָא מהר עֲנֵנִי :
כי כלו בעשן ימי ועצמותי כמוקד נחרו :
הופה כעשב ויבש לבי כי שכחתי מאכל לחמי :
מקול אִנְחָתִי דָבָקָה עֲצָמִי לְבָשָׁרִי :
דמיתי לקאת מדבר הייתי ככוס חרבות :
שקדתי ואהיה כצפור בודד על גג :
כל היום חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו :
כי אפר כלחם אכלתי ושקוי בבכי מסכתי :
מפני זעמך וקצףך כי נשאתני ותשלכני :
ימי כצל נטוי ואני כעשב איבש :
ואתה יהוה לעולם תשב וזכרך לדר ודר :
אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד :
כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחננו :
וייראו גוים את שם יהוה וכל מלכי הארץ את כבודך :
כי בנה יהוה ציון נראה בכבודו :
פנה אל תפלת הערער ולא בנה את תפלתם :
תכתב זאת לדור אחרון ועם נברא יהלל יה :
כי השקיף ממרום קדשו יהוה משמים אל ארץ הביט :
לשמע אַנְקָת אֲסִיר לַפְתַּח בְּנֵי תְמוֹתָהּ :
לספר בציון שם יהוה ותהלתו בירושלים :
בהקבץ עמים חָדְדוּ וּמִמְלָכוֹת לַעֲבַד אֶת יְהוָה :
ענה בדרך לחי קצר מי :
אמר אלי אל תעלני בחצי ימי בדור דורים שנותיך :
לפני הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים :
המה יאבדו ואתה תעמד וכלם כבגד יבלו כלבוש תחליפם ויחלפו :
ואתה הוא ושנותיך לא יתמו :
בני עבדיך ישכנו וזרעם לפניך כון :

הפיוט להלן חובר על ידי רבי יהודה אריה ממודינא ושמו רמוז בתחלת כל חרוז.

יום זה יהי משקל כל חטאתי, בטל במעוטי פדמות גרתי, היום לבד מספר זכותי, נרבה ונציץ ציץ ויהי פורח. יום :
ודאי דון לבי אצלו גלוי, חוטי עונותי עם דוק רשעי, דיני אני אדע באש קלוי, כי רע וביש ארגתי אל פשעי,
הולך ביום ויום אחר בצעי, מבית מקום ספר תינוק בורח. יום :
אכן בחבלי שוא עון מושך, אחר, לך אלי באתי נצב, רפאות לארס מר נחש נושך, שואל ומתחנן נכאב
נעצב, יושב בענויי אכן מחצב, יד פה ועין אין לי טעם וריח. יום :
הן ראש חדשים אל עמד נתת, לזמן כפרה על כל תולדותם, מאת אהוביך שוטן השבת, על כן אקדמך
בתחנתם, מיום לפניו בא כי אז איתם, אשוב לאיש תושב לא עוד אורח. יום :
וברוב חסדיך אתה מלכי, תקום תרחם את ציון קדשנו, דירת מנוחתך שים כבוד, כי בה נעלה עולות ראשי
חדשנו, נא אל שלח נושא נזר ראשנו, כי שם לבבנו שואף זורח. יום :

למנצח מזמור לדוד :
יענך יהוה ביום צרה. ישגבך שם אלהי יעקב :
ישלח עזרך מקדש. ומציון יסעדך :
יזכר כל מנחתיך. ועולתך ידשנה סלה :
יתן לך כלבבך. וכל עצתך מלא :
נרננה בישועתך. ובשם אלהינו נדגל. ימלא יהוה כל משאלותיך :
עתה ידעתי. כי הושיע יהוה משיחו. יענהו משמי קדשו. בגבורות ישע מינו :
אלה ברבך ואלה בסוסיים. ואנחנו בשם יהוה אלהינו נזכיר :
המה כרעו ונפלו. ואנחנו קמנו ונתעודד :
יהוה הושיעה המלך יענו ביום קראנו :

סדר קרבנות, אומרים אשרי, ח"ק, ומתפללין שמו"ע ואחר חזרת הש"ץ מתחילין כאן:

לכו ונשובה אל יהוה כי הוא טרף ונרפאנו וד ונחבשנו : יחיינו מיומים ביום השלישי יקמנו ונחיה לפניו : כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים : אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי, כי שמך נקרא על עירך ועל עמך :

ח"ק השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש מינו כקדם :
 ג"פ: אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות, מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון, מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים, עשה צדקות עם כל בשר ורוח, לא כרעתם תגמול, אל הורית לנו לומר שלש עשרה, וזכר לנו היום ברית שלש עשרה, כהודעת לעניו מקדם, כמו שכתוב וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם, ויקרא בשם יהוה: ויעבור יהוה על פניו ויקרא: יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחסאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:
 אגא יהוה אלהי השמים, תכון תפלתנו קטורת לפניך ותוציא כאור צדקנו ומשפטנו כצהרים: אמרינו האזינה יהוה בינה הגיגנו: בקראנו עננו אלהי צדקנו: כרחם אב על בנים, כן תרחם יהוה עלינו: ליהוה השועה על עמך ברכתך סלה: יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יהוה צבאות אשרי אדם בוטח בך: יהוה השועה המלך יעננו ביום קראנו:

סלח נא לעון העם הזה כגודל חסדך, וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים ועד הנה, ושם נאמר:
ויאמר יהוה סלחתי כדברך:

הטה אלהי אונדך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה, כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

סליחה. חיברה רבי מרדכי בר שבת ארוך ושמו רמז בראש כל חרוז:
 אלהינו ואלהי אבותינו:

חזן - משאת כפי מנחת ערב רצה נא בכשר, תכון תפילתי קטורת לפניך בתם ובישר, בקראי ענני צורי היום יפנה:

קהל - כאשר ביאו בני ישראל את המנחה:

חזן - ריח נוחח אמרי פי לפניך צור עולמים, חלבי ודמי הנמעט בצומי תמור חלבים ודמים, קבל הגיון לבי אשר ערכתי היום (נ"א זה כמה ימים) בנעימים:

קהל - כחטאת כאשם וכמנחה:

חזן - דרוש נא ביום זה דורשיך והדרש להם בניב שפתיים, שעה למעמדם וטהרם ככסף מזקק שבעתים, ורצה שיחתם כשה אחת מן הצאן מן המאתים:

קהל - ממשקה ישראל למנחה:

חזן - כליל ועולה תחנתי תחשב ומשטיני ריב תריב, ותוציא כאור צדקי טרם יבוא השמש ויעריב, שפוך כמים לבו בתפלתו כל איש. קהל - והקריב המקריב קרבנו ליהוה מנחה:

חזן - ישרון עמך ישיר חסדך בטוב לקח, הטה אליו אונדך ושמע ועיניך פקח, וראה כי טוב מסתופף בשערי רחמיך:

קהל - ויסקח מן הבא בגדו מנחה:

חזן - ברוב רחמיך אמרי האזינה יהוה הגיגי בינה, אם נא מצאתי חן בעיניך אלהי קדם מעונה, ולקחת מנחתי מידי אשר הבאתי לך בתחנה:

קהל - ויהי בעלות המנחה:

חזן - שדי לא מצאנוך שגיא כח לעדה מקדם קניית, אחד המרבה ואחד הממעיט בשובו נפשו רצית, אד יכון לבו לפניך במנחתו בעת הקריב אותה:

קהל - וזאת תורת המנחה:

חזן - בהיות מזבחי ומקדשי על מכונו וגבולו, היו מכפרים עלינו בשעירים העולים לגורלו, ועתה באשמנתנו לו חפץ יהוה להמיתנו:

קהל - לא לקח מידנו עולה ומנחה:

חזן - תחנונייך ידבר עמך יבקש סליחה בלב מר, הנו מתיצב על מצור ועומד על המשמר, מחלה פניך לעת מנחת ערב ומצפה כופר:

קהל - כי אמר אכפרה פניו במנחה:

חזן - ורושלים עירך בנה ועריה מקצה, אסורים רעוצים פתח ולחפשי הוצא, וערבה ליהוה מנחתם כימי עולם ותשוב ותצא:

קהל - עוד פנות אל המנחה:

חזן - ונפוצות ישראל לקבץ ידך שנית תוסף, כרועה עדרו תרעם בנה טוב תאסף, וישב מצרף וטהר את בני ישראל כזהב וככסף:

קו"ח - והיו ליהוה מגישי מנחה:

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות, מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון, מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים, עשה צדקות עם כל בשר ורוח, לא כרעתם תגמול, אל הורית לנו לומר שלש עשרה, וזכר לנו היום ברית שלש עשרה, כהודעת לעניו מקדם, כמו שכתוב וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם, ויקרא בשם יהוה: ויעבור יהוה על פניו ויקרא:

יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחסאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:

ונשלמה פרים שפתינו, תכון תפלתנו קטורת לפניך משאת כפינו מנחת ערב: יהיו לרצון אמרי פינו והגיון לבנו לפניך יהנה צורנו וגואלנו: כרחם אב על בנים, כן תרחם יהנה עלינו: ליהנה הישועה על עמך ברכתך סלה: יהנה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יהנה צבאות אשרי אדם בוטח בך: יהנה הושיעה המלך ועננו ביום קראנו:

סליחה. חברה על ידי רבי אליעזר ברבי יצחק הלוי ושומו רמוז בראש החרוזים:
חזן - אלהי בשר עמך מפחדך סמך, ותמיד עומד על משמר, ומצפה לעת מנחת ערב:
קהל - כי אמר אכפרה פניו במנחה: חזן - להקשיב למשטינו מאן תמאן, סאונו ברעש אל נא תהי סואן, ואם עונות תשמור הלא רבו:
קהל - מאין עוד פנות אל המנחה: חזן - ישראל עמך אשר בך מאמין, אם בשמאל דחיתו קרבהו בימין, בא לשחר פניך:
קהל - ויקח מן הבא בידו מנחה: חזן - עורכי שוע משלמי פרים שפתותם, רצה והשלך במצולות ים כל חטאתם, לערב עליך שיחתם ורנתם:
קהל - כחטאת וכעולה וכמנחה: חזן - זכר פר פנים ושעיר פנימי וחיצון, יהיו נא אמרינו לפניך לרצון, ותעבר מנחתנו כשה אחת מן הצאן, מן המאיתם:
קהל - ממשקה ישראל למנחה: חזן - ראה כי אזלת ידיו ויושבי מרום שחו, פשו אמונים ובכו לקחו, כבד פה וערל שפה:
קהל - וישלחו בני ישראל בידו מנחה:
חזן - בך נב שפתי כשחר פרוש, ענני ורפא מזבחך ההרוס, חלקת לשוני תעבר כשמן לרוס:
קהל - את העולה ואת המנחה:
חזן - בית תפלתם מקום צקון לחשם, חשוב כבמקום אשר יבשלו שם הכהנים את החטאת ואת האשם:
קהל - ואשר יאפו את המנחה:
חזן - צנה יהנה חסדו קוממיות השיבני לנו, לפאר מקום מקדשי לחדש הדר זיוי, וישב מצרף וטהר את בני לוי.
ח"ק - והיו ליהנה מגישי מנחה:

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות, מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון, מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים, עשה צדקות עם כל בשר ורוח, לא כרעתם תגמול, אל הורית לנו לומר שלש עשרה, וזכר לנו היום ברית שלש עשרה, כהודעת לעניו מקדם, כמו שכתוב וירד יהנה בענו ויתיצב עמו שם, ויקרא בשם יהנה: ויעבור יהנה על פניו ויקרא:

יהנה יהנה אל רחום וחנון ארץ אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחסאה ונקח: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:
טוב יהנה לכל ורחמי על כל מעשיו: טוב יהנה לקויו לנפש תדרשו: טוב ויחיל ודומם לתשועת יהנה: טוב לחסות ביהנה מבטח באדם: טוב לחסות ביהנה מבטח בנדיבים: טוב וישר יהנה על פן יורה חטאים בדרך: טוב יהנה למעו ביום צרה ויודע חוסי בו: כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו: כי טוב יהנה לעולם חסדו ועד דר נדר אמנותו: כרחם אב על בנים, כן תרחם יהנה עלינו: ליהנה הישועה על עמך ברכתך סלה: יהנה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יהנה צבאות אשרי אדם בוטח בך: יהנה הושיעה המלך ועננו ביום קראנו:

פזמון. שם מחברו בנימין רמוז בראש כל חרוז:
בת עמי לא תחשה ולא תשקוט בזעקה, ובמקום עולה ואשה תכין תחן חיוקה:
ליהנה מגישי מנחה בצדקה:

נשיא אלהים הנאמן, ראש צורים איתני, השכים שחר וזמן, עמוד וערוף תחנוני, במקום תמיד מיומן, לשחר על קרבני, וכי האמין ביהנה, ויחשבה לו צדקה. ליי:
יחידו למאה נחנן, ועקוד במזבח אבניו, לפנות ערב חנו, והאל נשא פניו, לתמיד ערב מכוון, להתרצות פני אדוניו, כאיש לקח מלא חפניו, קטורת סמים דקה. ליי:
מפלל יושב אהל, הלן במקום משבח, לרבו פדרים יהל, בהתקרב בבית זבח, ואם אין קרבן ליחל, תמורם אערוף שבת, ונבחר ליהנה מזבח, עשה משפט וצדקה. ליי:
נאלמתי דומיה, מאין עבודת כהנים, ואיך אשר בשבנה, ואספו לויי אמונים, ועל כל זאת אודה נה, כי הוא נעלה בדינים, לנו בשת הפנים, ולך הצדקה. ליי:
חלף קרבנות פדר, תפלתי תראה, בזכרי על הסדר, עבודת משרתים באי היכל חדר בחדר, ושמעו מבשר במראה, וזרחה לךם יראי שמי שמש צדקה:

ליהנה מגישי מנחה בצדקה:
אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות, מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון, מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים, עשה צדקות עם כל בשר ורוח, לא כרעתם תגמול, אל הורית לנו לומר שלש עשרה, וזכר לנו היום ברית שלש עשרה, כהודעת לעניו מקדם, כמו שכתוב וירד יהנה בענו ויתיצב עמו שם, ויקרא בשם יהנה: ויעבור יהנה על פניו ויקרא:

הנהו יהוה אל רחום וחנון ארף אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחסאָה ונקח: וסלחת לעוננו ולחסאָתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:

ואח"כ יאמר עשרה רחמנא למספר עשרה מאמרות ועשרת הדברות: חזן קהל:
רחמנא אדכר לו קימיה דאברהם רחימא. בדיל ויעבור:
רחמנא אדכר לו קימיה דיצחק עקידיא. בדיל ויעבור:
רחמנא אדכר לו קימיה דיעקב שלימא. בדיל ויעבור:
רחמנא אדכר לו זכותיה דיוסף צדיקא. בדיל ויעבור:
רחמנא אדכר לו קימיה דמשה נביא. בדיל ויעבור:
רחמנא אדכר לו קימיה דאהרן כהנא. בדיל ויעבור:
רחמנא אדכר לו קימיה דפינחס קנאה. בדיל ויעבור:
רחמנא אדכר לו קימיה דדוד משיחא. בדיל ויעבור:
רחמנא אדכר לו צלותיה דשלמה מלכא. בדיל ויעבור:
רחמנא טוב מרוגזך ולא נהדר ריקם מן קדמך:

מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות, מוחל לעונות עמו מעביר ראשון ראשון, מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים, עשה צדקות עם כל בשר ורוח, לא כרעתם תגמול, אל הורית לנו לומר שלש עשרה, וזכר לנו היום ברית שלש עשרה, כהודעת לעניו מקדם כמו שפיתוב וירד יהוה בענו ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה: ויעבור יהוה על פניו ויקרא:

הנהו יהוה אל רחום וחנון ארף אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחסאָה ונקח: וסלחת לעוננו ולחסאָתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:

אלהינו ואלהי אבותינו, אל תעש עמנו כלה, תאחז ידך במשפט, בבא תוכחה לנגדך, שמנו מספרך אל תמת, גשיתך לחקור מוסר, רחמיך יקדמו רגזך, דלות מעשים בשירך, קרב צדק מאליך, הורינו בזעקנו לך, צו ישועתנו במפגיע, ותשיב שבות אהלי תם, פתחיו ראה כי שממו, זכור נאמת עדות לא תשכח מפי זרעו, חותם תענידה תתיר, סודך שים בלמודך, טבור אגן הסהר, נא אל יחסר המזג, זה דע את אשר ידעוך, מגר עם אשר לא ידעוך, כי תשיב לבצרון, לכודים אסירי התקוה:

וידוי הגדול של רבינו נסים זצ"ל:

רבנו של עולם, קודם כל דבר אין לי פה להשיב ולא מצח להרים ראש, כי מפני שעונותי רבו מלמנות וחסאתי עצמו מספר, וכמשא כבד יכבדו ממני, מתודה אני לפניך יהוה אלהי בכפיפת ראש, בכפיפת קומה, בכניעת חיל, בחלישות כח, בשבירת לב, בגמיכות רוח, בקידה, בכריעה, בהשתחויה, באימה, בבעתה, ברתת, בזועה, בחלחול, ביראה, במורא, אומר אני לפניך יהוה אלהי מקצת מעשי הרעים ומדרכי המכוערים וממעללי המקולקלים, לאמרם אי אפשר, לבררם אין בי כח, לגלותם לא אעצור חיל, לדברם לא אדעם, להגידם אני כדאי, לתבוע עליהם סליחה ומחילה וכפרה מה אני מה חני, אני הבל וריק אני רמה ותולעה, אני עפר ואפר, בוש אני מחטאי, ומוכלם אני מפשעי, אין לי פתחון פה להתודות לפניך, גדול עוני מנשוא עצמו פשעי מספר, בושתי וגם נכלמתי כנגב הנמצא במחתרת:

רבנו של עולם, אם עמדתי לפרש את חטאי ולבררם, יכלה הזמן והם לא יכלו, על איזה מהם אנתבע, ועל איזה מהם אבקש, ועל איזה מהם אתודה, על הכלל או על הפרט, על הנסתרות או על הנגלות, על הראשונות או על האחרונות, על החדשות או על הישנות, על הטמונות או על הנזכרות או על הנשכחות ממני, יודע אני בעצמי שאין בי לא תורה ולא חכמה לא דעת ולא תבונה לא צדקה ולא ישרות ולא גמילות חסדים, אבל אני סכל ולא יודע, בער ולא מבין, גזלן ולא נאמן, חגב ולא זכאי, רשע ולא צדיק, רע ולא טוב, וכל מעשים רעים עשיתי, וגם עבירות רעות עשיתי, ואם אתה דן אותי כמעשי אוי לי ווי לי אהה עלי אויה על נפשי, ואם תבקש לנקותי כמטהר וכמצרף כסף לא ישאר ממני מאומה, כי אני כקש לפני אש וכעצים יבשים לפני האור, כסף סיגים מצפה על חרש, הבל הבלים אין בו ממש:

במה אקדם, או מה רפואה אבקש, כבו סורר ומורה הייתי, כעבד מורד על אדוניו, כתלמיד חולק על רבו, את אשר טהרת טמאתי, ואשר טמאת טהרתי, את אשר הותרת אסרתי, ואשר אסרת התרתי, את אשר אהבת שנאתי, ואשר שנאת אהבתי, את אשר הקלת החמרת, ואשר החמרת הקלתי, את אשר קרבת רחיקתי, ואשר רחיקת קרבת, אך לא להכעיסך נתפונתי, ובעזות מצח באתי לבקש סליחה מלפניך, שמתי פני כפלב, העזתי מצח בזונה, וגשתי לפניך בבושת פנים, וכן כתוב ומצח אשה זונה היה לך מאנת הפלם:

רבנו של עולם, לא על עצמי בלבד אני מתפלל ומתודה, כי אם בעדי ובעד קהליך העומדים לפניך, ואף על פי שאיני ראוי ולא זכאי להתודות על עצמי, וכל שכן על אחרים, אבל כי דרכך להאריך אפה, ומדתך להעביר קצפה, ומנהגך לרחם על בריותיך, וביותר לשבים אליך ומודים לפניך ועוזבים ומתנחמים על פשעיהם ולא מכסים אותם, שכן כתוב מכסה פשעיו לא יצליח ומודה ועוזב ירחם, ומציל את נפשו מדינה של גיהנם:
רבנו של עולם, מנהג בית דינך הצדק לא כמנהג בתי דינין של בני אדם, שמדת בני אדם כשהוא תובע את חברו בממון אל בית דין או אל השופט, אם יכפור ונצל מן הממון, ואם יודה מתחיל לתן, ובית דינך הצדק לא כן הוא, אלא אם יכפור אדם אוי לו ואוי לנפשו, ואם מודה ועוזב אתה מרחמהו:

רבוננו של עולם, לולי חטאינו ופשעינו לא היינו בושים ונקלמים, ועל מה היינו מתוודים, כי אי אפשר לו לאדם לבקש על חטא והוא לא חטא, ולא יודע על רחמיך אלא בהעבירך חטאת יראיך, ולא על עצמי בלבד אני מתוודה כי אם בעדי ובעד כל קהליך:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתסלח ותמחול לנו על כל עונותינו ופשעינו ותכפר לנו על כל חטאתינו:

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מתחנתנו, שאין אנו עזי פנים וקשי ערף לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו, אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

אשמנו, בגדנו, גזלנו, דברנו דפי: העונו, והרשענו, זדנו, חמסנו, טפלנו שקר: יעצנו רע, כזבנו, לצנו, מרדנו, נאצנו, סרנו, עונו, פשענו, צרנו, קשינו ערף: רשענו, שחתנו, תעבנו, תעינו, תעתענו: סרנו ממצוותיך וממשפטך הטובים ולא שוה לנו: ואתה צדיק על כל הבא עלינו, כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

אשמנו מכל עם, בושנו מכל דור, גלה ממנו משוש, דוה לבנו בחטאינו, הוחבל אויבנו, ונפרע פארנו, זבול בית מקדשנו חרב בעונינו, טירתנו היתה לשמה, יופי אדמתנו לזרים, כחנו לנקרים: ועדין לא שבנו מטעותנו, והיך נעזי פנינו ונקשה ערפנו, לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו, אבל אנחנו ואבותינו חטאנו: לעינינו עשקו עמלינו, ממשך וממורט ממנו, נתנו עלם עלינו, סבלנו על שכמנו, עבדים משלו בנו, פורק אין מידם, צרות רבות סבבנו, קראנוך יהוה אלהינו, רחקת ממנו בעונינו, שבנו מאחרך, תעינו ואבדנו:

ועדין לא שבנו מטעותנו, והיך נעזי פנינו ונקשה ערפנו, לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו, אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

לעינינו עשקו עמלינו, ממשך וממורט ממנו, נתנו עלם עלינו, סבלנו על שכמנו, עבדים משלו בנו, פורק אין מידם, צרות רבות סבבנו, קראנוך יהוה אלהינו, רחקת ממנו בעונינו, שבנו מאחרך, תעינו ואבדנו:

ועדין לא שבנו מטעותנו, והיך נעזי פנינו ונקשה ערפנו, לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו, אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

אל ארץ אפים אתה, ובעל הרחמים נקראת, ודרך תשובה הורית, גדלת רחמיך וחסדיך, תזכור היום ובכל יום לזרע ידיך, תפן אלינו ברחמים, כי אתה הוא בעל הרחמים, בתחנון ובתפלה פניך נקדם, כהודעת לעניו מקדם, מחרון אפך שוב כמו בתורתך כתוב, ובצל כנפיך נחסה ונתלונן, כיום וירד יהוה בענו, תעבור על פשע ותמחה אשם, כיום ויתיצב עמו שם, תאזין שועתנו ותקשיב מנו מאמר, כיום ויקרא בשם יהוה ושם נאמר: ויעבר יהוה על פניו ויקרא:

יהוה יהוה אל רחום וחנון, ארץ אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחסאה ונקח: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו:

כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך: חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו:

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

ג"פ בלחש: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ז' פעמים: יהוה הוא האלהים:

פעם אחת: יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלוך לעולם ועד:

עננו אלהי אברהם עננו, עננו פחד יצחק עננו, עננו אביר יעקב עננו, עננו מגן דוד עננו, עננו אלהי המרפב עננו, עננו העונה בעת רצון עננו, עננו העונה בעת צרה עננו, עננו העונה בעת רחמים עננו, עננו רחום וחנון עננו, רחמנא עננו, רחמנא פרוק, רחמנא אתמלי רחמין עלו, ועל כל אנשי ביתנא, ועל כל אחנא בית ישראל, ומחשוכא לנהורא אפקינו בדיל שמך רבא:

קדיש שלם: עלינו ק"ו:

למנצח על הגתית מזמור לדוד: יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים: מפי עוללים וינקים יסדת עז למען צורריך להשבית אויב ומתנקם: כי אראה שמך מעשה אצבעתיך רח וכוכבים אשר כוננתה: מה אנוש כי תזכרנו וכן אדם כי תפקדנו: ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו: תמשילהו במעשי נדיך כל שמה תחת רגליו: צנה ואלפים כלם וגם בהמות שדי: צפור שמים ודגי הים עבר ארחות ימים: יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ:

סליחות לשני וחמישי ושני ותעניות:

סלח לנו אבינו כי ברוב אולתנו שגינו מחל לנו מלכנו כי רבו עונינו:

אל ארץ אפים אתה ובעל הרחמים נקראת. ודרך תשובה הורית. גדלת רחמיך וחסדיך תזכר היום ובכל יום לזרע ידיך. תפן אלינו ברחמים כי אתה הוא בעל הרחמים. בתחנון ובתפלה פניך נקדם. כהודעת לעניו מקדם. מחרון אפך שוב כמו בתורתך כתוב. ובצל כנפיך נחסה ונתלונן כיום וירד יהוה בענו. תעבר על פשע ותמחה אשם. כיום ויתיצב עמו שם. תאזין שועתנו ותקשיב מנו מאמר. כיום ויקרא בשם יהוה ושם נאמר: ויעבר יהוה על פניו ויקרא:

יהוה, יהוה, אל, רחום, וחנון, ארץ אפים, ורב חסד, ואמת: נצר חסד לאלפים, נשא עון, ופשע, וחסאה, ונקח: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך: